

Hoge commissaris te Djakarta (Lamping) aan minister van Buitenlandse Zaken (Stikker), 12 maart 1952

Mede voor de Minister-President en Minuor.

Met begrijpelijke belangstelling volgde ik de uitvoerige inlichtingen, welke mij Uwerzijds werden verstrekt over de besprekingen met Prof. Supomo.

Op een voor mij belangrijk punt zou ik echter toch nog gaarne toelichting willen vragen. Toen ik verleden zomer de voor-besprekingen met Supomo medemaakte is mij wel zeer duidelijk geworden, dat de Regering weliswaar bereid was de door de RI zo zeer gewenste besprekingen in te leiden, zij het dat het 'informele' karakter op de voorgrond werd gebracht, maar dat de Nederlandse Regering anderzijds toch zoveel mogelijk uitstel nastreefde. Welk standpunt de Nederlandse Regering op het ogenblik inneemt, kan ik niet geheel doorgronden.

Ik heb de aanvankelijke indruk, en zou mij een dergelijke houding van de Nederlandse Regering in de tegenwoordige omstandigheden bijzonder goed kunnen indenken, dat de Nederlandse Regering nog steeds hetzelfde standpunt inneemt. Waar immers een regeling inzake Nieuw-Guinea, zoals de kaarten thans liggen, naar het mij voorkomt, uitgesloten te achten is, lijkt mij een regeling alleen inzake de Unieverhouding voor Nederland geen propositie die een bijzondere aantrekkelijkheid zou bieden, laat staan dat onzerzijds belangstelling zou moeten worden gemanifesteerd in de vorm van belangstelling voor een spoedige hervatting van de besprekingen. Hoewel nog niet te overzien valt welke houding een nieuwe Indonesische Regering tegenover deze vraag zal aannemen, mag toch wel worden aangenomen dat de Indonesische belangen medebrengen om, nu aan de Indonesiërs wel duidelijk is geworden dat zij zich over een regeling inzake Nieuw-Guinea in voor hen aantrekkelijke zin geen illusies behoeven te maken, zo spoedig mogelijk tot een resultaat alleen over de Unie-besprekingen te geraken, zij het dat tactische overwegingen voor de Indonesiërs medebrengen om van een belangstelling in die richting niets te laten blijken.

De vermelding in het slotcommuniqué dat 'de beide betrokken Regeringen te zijner tijd zullen hebben te beslissen over de hervatting van de besprekingen', ben ik dan ook geneigd te moeten interpreteren als een clause op welke aanvaarding van Nederlandse zijde is geïnsisteerd, hetgeen mij ook weer versterkt in mijn mening dat de politiek van uitstel door de Nederlandse Regering onverkort gehandhaafd blijft.

Toch zou ik op dit punt gaarne zekerheid hebben om te voorkomen, dat ik een richting zou volgen, welke niet parallel loopt aan de politiek van de Nederlandse Regering. Er zijn nl. mijns inziens aanwijzingen dat in bepaalde kringen in Nederland de wens bestaat om er alles op te zetten om te bereiken, dat 'de Indonesische kwestie' (zonder Nieuw-Guinea?) avant de verkiezingen zal zijn geliquideerd. Dat een dergelijke visie door de Nederlandse Regering zou zijn overgenomen is mij echter uit niets gebleken.

Weinig kan mij bekoren de voorstelling, welke hier wederom in Indonesische kringen maar al te gaarne en al te veel wordt gewekt alsof de vraag of het voorlopig bereikte resultaat voor de RI 'aanvaardbaar' is als basis voor verdere onderhandelingen, alsmede de vraag op welk tijdstip een hervatting zal plaatsvinden, geheel ter beslissing van de Indonesiërs liggen en dat Nederland maar rustig moet afwachten wat de nieuwe Regering 'du haut de sa grandeur' terzake zal decreteren.

Waar zekerheid op het in dit telegram gestelde vraagpunt essentieel is voor de vaststelling van mijn beleid hier, zou ik ommegaande inlichting op hoge prijs stellen.